

ainus neist hukka es peas sama. — Oh riklusse nink tarkusse, nink Jummalatundmisse süwwiust! Kui ärranoudmata omma temma kofto, nink ärraotsmata temma tee. (Rom. 11, 33.) — Käl om Jesanda wiha suur, ent temma arm om ilmmõtlemata, nink lange ülle taiwa nink ma. — Jesand om pikamelelinne meie wasta, nink ei tahha mitte, et ütšik ei pea ärrakadduma, enge et kif pattust kånasse (2. Petr. 3, 9.) Kes kül sedda omman ligutetu süddamen es tunne?

Jummal effi sai nida ka ilmlikko tõ man neile juhatajas, nink parremba nõu, nink taitšamba jduga eddenäs nüüd tõ, ni et meie lota woime, jo süggise pole, Jehowa sedda wäggetat Jummalat omman wasten templin üllendada, nink tenno ja kittusse pühha piddada, nida kui sag aasta eest ta pühhendetus saije meie ennitse õnša wannambide koggodussen. Sedda awwitago meid Jesand ommast iggawetsest armust.

Woip kül eggauts mõttelda, et selle sure tõ päle paljo nõuwo lannu, et nüüd jo kasfindus kæn

om, ja weel ei olle ei kirko kelli, ei errelit, ei altri ehtit, ei kroon-lühtrit, ei ka muud asja, et pühha kotta mõrsja ehtidega ehhitada wois, kui tedda Jesandale laulatetas.

Armsa luggeja! ärge pandke sis pahhas, et ka aig-ramat teie uesede päle koppotap, ja funna ta eggal ajal teie kæn om, teid ka mannitsep: ärge unnetage mitte hääd tetta nink jaggada, sest nisuggutse ohwri omma Jummalat mele perrast. (Hebr. 13, 16.) Ollete luggenu, kui pallaw Jummalat arm Jani kirikut ülestennu, ja woite effi arwada, kas teil om ennamb nõuwo, ehk olli nõil, kel es olle kofto, kus pääd panda?

Arwa arma, armas luggeja, ke sinna ka ollet, et se Tartu-rahwast ütšinda puttus; loe 1. Kor. 12, 12, sest õtselikui ihho üts om, nink temmal om mõnd luliikmissi, ent kif se ütš ihho luliikmisse, kumbe mõnd om, omma üts ihho: nida ka Kristus. — Sest meie olle me ka kif ütten waimun üttes ihhus ristitu, nink olleme kif üttes waimus joderu. (w. 13.) Nink Kalat. 5, 6. Sest Kristussen